

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ

ເລກທີ: 03 /ກມສພ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 15 FEB 2012

ມະຕິຂອງກົມການເມືອງ

ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ,

ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ, ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ

- ອີງຕາມແຜນດຳເນີນງານ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ສະໄໝທີ IX ສະບັບເລກທີ 01/ຄບສພ, ລົງວັນທີ 01 ມິຖຸນາ 2011.
- ອີງຕາມມະຕິຂອງກອງປະຊຸມຄົບຄະນະ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງ ຄັ້ງທີ 3 (ສະໄໝທີ IX) ໃນວັນທີ 14-18 ພະຈິກ 2011.

ກົມການເມືອງສູນກາງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

ອອກມະຕິຕົກລົງ:

ກ. ຈຸດປະສົງ.

1. ເພື່ອສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ທິດນຳ "ສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ, ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ" ໃຫ້ເປັນອັນລະອຽດ, ສາມາດເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການອອກນິຕິກຳ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ແນໃສ່ສ້າງລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງຍິ່ງໆຂຶ້ນ.

2. ເພື່ອເພີ່ມທະວີບົດບາດການນຳພາຮອບດ້ານ ຂອງຄະນະພັກ ຕິດພັນກັບການເສີມຂະຫຍາຍຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ-ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດສັງຄົມ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ; ເຮັດໃຫ້ການບໍລິຫານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງລັດມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ຕິດແໜ້ນກັບການເພີ່ມທະວີ ວຽກງານກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ-ພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານ ກໍ່ຕັ້ງການສ້າງບ້ານພັດທະນາຕາມ 4 ເນື້ອໃນ 4 ຄາດຫມາຍ ຕາມຄຳສັ່ງແນະນຳເລກທີ 03 ຂອງກົມການເມືອງ.

3. ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ໃນການນຳພາຂອງພັກ ແລະ ຫຼັກການລວມສູນເປັນເອກະພາບ ໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂໃໝ່ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃໝ່ ຂອງການພັດທະນາປະເທດ, ປະຕິບັດຄາດຫມາຍສູ້ຊົນແກ້ໄຂ ຄວາມທຸກຍາກ ຂອງຄອບຄົວໃຫ້ຍັງເຫຼືອບໍ່ເກີນ 10% ແລະ ບັນລຸເປົ້າຫມາຍສະຫັດສະວັດ ດ້ານ ການພັດທະນາ ໃນປີ 2015; ເຮັດໃຫ້ປະເທດຫລຸດພື້ນຈາກສະຖານະພາບດ້ອຍພັດທະນາ ໃນປີ 2020.

ຂ. ທັດສະນະພື້ນຖານ.

- ບົນພື້ນຖານການສະຫຼຸບຕີລາຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ຈາກຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທິດນຳ " ສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍແຜນການ-ການເງິນ, ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ " ຕິດພັນກັບຄຳສັ່ງແນະນຳເລກທີ 09 ຂອງກົມການເມືອງ ສູນກາງພັກ ແລະ ດຳລັດເລກທີ 01/ນຍ ໃນຊຸມປີຜ່ານມານັ້ນ, ພວກເຮົາສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທິດນຳ ຍຸດທະສາດສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບ ດ້ານ, ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ ໂດຍຍຶດຫມັ້ນໃນທັດສະນະພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1). ການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ແລະ ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ ແມ່ນຄວາມຈຳເປັນແລະດີໄລ ໃນເຂດພະສາດ ສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ ເອກະສານປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ຂອງພວກເຮົາ. ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະບາດກ້າວບຸກທະລຸໃນດ້ານນີ້ໃຫ້ເປັນຈິງ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນໃນການສ້າງເມືອງ ແລະ ສ້າງບ້ານ.

2). ການສ້າງແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ຕາມທິດນຳດັ່ງກ່າວ ແມ່ນວຽກຍາວນານ, ມີຄວາມສັບສົນ ແລະ ລະອຽດອ່ອນ, ສະນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດຢ່າງມີແຜນການ ມີບາດກ້າວຕໍ່ເນື່ອງ, ມີຄວາມຮອບຄອບ, ເຮັດມີວິທະຍາສາດ ແລະ ມີການຊີ້ນຳຢ່າງໃກ້ຊິດ ໂດຍເລີ່ມຈາກດ້ານທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂເຮັດໄດ້; ມີການເຮັດທົດລອງ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ສືບຕໍ່ປັບປຸງເສີມຂະຫຍາຍໄປເລື້ອຍໆ.

3). ການສ້າງແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ຕາມທິດນຳດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງດຳເນີນໄປບົນພື້ນຖານ ຫຼັກການນຳພາລວມສູນປະຊາທິປະໄຕຂອງພັກ ແລະ ຫຼັກການລວມສູນເປັນເອກະພາບແຫ່ງການຄຸ້ມຄອງລັດ; ກໍຕົກລົດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ. ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງນັ້ນທຸກພາກສ່ວນຕ້ອງກຳແໜ້ນທິດນຳ ທີ່ວ່າ "ລວມສູນເຂັ້ມແຂງຈຶ່ງແບ່ງສິດ ແລະ ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນໄດ້; ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນ ຖ້າຫາກແບ່ງສິດ ແລະ ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໝາະສົມ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ ການລວມສູນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ".

4). ການສ້າງແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານຕາມທິດນຳດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງດຳເນີນໄປພ້ອມໆກັນ ໃນຫລາຍດ້ານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນດ້ານການເມືອງ-ແນວຄິດ, ດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ-ວັດທະນະທຳ ການຈັດຕັ້ງກົງຈັກ ແລະ ບຸກຄະລະກອນ, ຕ້ອງບຸກທະລຸຕັ້ງແຕ່ກະຊວງ-ອົງການອ້ອມຂ້າງສູນກາງ

ລົງສູ່ແຂວງ; ຈາກແຂວງລົງສູ່ເມືອງ; ຈາກເມືອງລົງສູ່ບ້ານ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ສະໜິດແໜ້ນລະຫວ່າງຂະແໜງການສາຍຕັ້ງ ກັບຄະນະພັກ-ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແຕ່ລະຂັ້ນ.

ຄ. ທິດທາງຕົ້ນຕໍ

- ອີງໃສ່ທັດສະນະພື້ນຖານເທິງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນການຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດຕາມທິດທາງຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1). ບັນດາກະຊວງ-ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ຕ້ອງປະຕິບັດພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຮັດກຸມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມະຕິກອງປະຊຸມ ໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກຄື:

1.1. ສຸມໃສ່ຄື້ນຄ້ວາຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງ ກໍຄືມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກ ແລະ ມະຕິກອງປະຊຸມສູນກາງແຕ່ລະຄັ້ງ ເປັນຍຸດທະສາດ, ເປັນແຜນງານ ເປັນໂຄງການວຽກງານລະອຽດຂອງກະຊວງ-ອົງການຂອງຕົນ ໃຫ້ທັນການ, ຖືກຕ້ອງ, ທັງເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າຈັດຫາແຫລ່ງທຶນ ແລະ ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາຊັ້ນກຳ-ບັນຊາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເປັນຈິງ.

1.2. ສຸມໃສ່ຄື້ນຄ້ວາອອກກົດໝາຍ, ອອກນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການອັນຈຳເປັນສຳລັບຄຸ້ມຄອງຂະແໜງການຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍແກ້ໄຂປັບປຸງກົນໄກ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ຍັງກົດໝວ່ງອັດຕັນໃຫ້ຕົກໄປ.

1.3. ສຸມໃສ່ຂຶ້ນແຜນກຳນົດກໍ່ສ້າງພະນັກງານ ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມບຳລຸງຍົກລະດັບໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໃນຂະແໜງການຕົນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

1.4. ສຸມໃສ່ຄື້ນຄ້ວາວິທະຍາສາດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ແນະນຳການນຳໂຊ້ວທະຍາສາດວິທະຍາການໃຫມ່ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຂະແໜງການຕົນທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

1.5. ສຸມໃສ່ຊ່ວຍຊູຍູ້ໜູນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຫົວໜ່ວຍຈຸລະພາກ; ຕິດຕາມກວດກາ ສະຫຼຸບຕີລາຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ວຽກງານຕ່າງໆຂອງຂະແໜງການ ໃຫ້ດຳເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

- ອີງໃສ່ 5 ພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບັນດາກະຊວງ-ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ຕ້ອງຄື້ນຄ້ວາປັບປຸງພາລະບົດບາດ ຂອງຕົນຄືນໃໝ່ ແລະ ກວດຄືນບັນດາຄຳສັ່ງ, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ວາງອອກກ່ອນໜ້ານັ້ນ ເພື່ອປັບປຸງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບທິດທາງໃໝ່ນີ້; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ຄື້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບການມອບສິດ ໃນການຕົກລົງແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາວຽກວິຊາສະເພາະຂອງຂະແໜງການ ກໍຄື ບັນດາໂຄງການພັດທະນາ (ທັງງົບປະມານ ແລະ ບຸກຄະລະກອນ) ໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ (ແຂວງ-ເມືອງ) ໂດຍຕິດພັນກັບການຈັດສັນ-ແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ເໝາະສົມ.

2). ສືບຕໍ່ສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ.

2.1. ກຳນົດສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານລັດ, ດ້ານການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳໃຫ້ແຂວງ ໃນຖານະອົງການປົກຄອງສູງສຸດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຈະແຈ້ງຕໍ່ມອບ ໂດຍໃຫ້ແຂວງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາວຽກງານວິຊາສະເພາະ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ (ນອກຈາກໂຄງການໃຫຍ່ລະດັບຊາດ).

ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງຈັດສັນແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ສົມຄູ່ກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອກະຕຸກຂຸກຢູ່ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງແຂວງ; ສ່ວນແຂວງກໍຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຜົນປະໂຫຍດລວມ ຂອງທົ່ວປະເທດ ແລະ ປະກອບສ່ວນປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສູນກາງ ຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້.

2.2. ກຳນົດກົນໄກ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງພະນັກງານປະຈຳການຢູ່ແຂວງ ໄປຕາມທິດມອບສິດໃນການຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງພະນັກງານຂັ້ນຫົວໜ້າພະແນກການຂອງແຂວງ ລົງໄປໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແຂວງ, ແຕ່ຕ້ອງອີງໃສ່ມາດຕະຖານຂອງຕຳແໜ່ງງານ ທີ່ກະຊວງອົງການຂັ້ນສູນກາງວາງອອກ ແລະ ມີການປະສານສົມທົບ ຂໍຄວາມເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກຂະແໜງການສາຍຕັ້ງ.

ສຳລັບກໍລະນີຂະແໜງການລາຍຕັ້ງ ສິ່ງພະນັກງານລົງເຮັດວຽກປະຈຳການຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຝຶກຝົນທົດສອນ ແລະ ບຳລຸງສ້າງພະນັກງານ ໃນຂະບວນການວຽກງານຕົວຈິງ ກໍຕ້ອງສົ່ງມອບໃຫ້ແຂວງຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງຮອບດ້ານຕໍ່ພະນັກງານນັ້ນຕາມລະບຽບການ.

- ບັນດາກະຊວງ-ອົງການອ້ອມຂ້າງສູນກາງມີສິດ ແລະ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານວິຊາການ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ທີ່ເຮັດວຽກປະຈຳການຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນໃຫ້ຄວາມເຫັນຊັ້ນຳ ແລະ ຊ່ວຍບຳລຸງຢົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ທາງດ້ານວິຊາການໃຫ້ສູງຂຶ້ນ; ປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບແຂວງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພະນັກງານນັ້ນໆ.

2.3. ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດເປັນຫຼັກການ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແຂວງຕົກລົງເອງ (ບໍ່ມີສິດຕົກລົງ) ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງ, ການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ; ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ລາຍຮັບທີ່ເກັບໄດ້ເກີນແຜນງົບປະມານ; ການໃຫ້ເຊົ່າ-ໃຫ້ສຳປະທານ ຫຼື ຂາຍຊັບສິນ ຂອງລັດ, ການອະນຸມັດ ແລະ ອອກທະບຽນທຸລະກິດ, ການຄຸ້ມຄອງພາຫະນະ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະປະໂຫຍດອື່ນໆ...

2.4. ການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ ຕ້ອງຕິດພັນກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານປ້ອງກັນຊາດປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໂດຍໃຫ້ແຂວງມີຄວາມສາມາດຮັບຜິດຊອບທົດໜຶ່ງຂອງປະເທດ.

2.5. ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງສະພາປະຊາຊົນແຂວງຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ ໂດຍອີງໃສ່ ເງື່ອນໄຂຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ກໍຄື ຄວາມຈຳເປັນໃນການເພີ່ມປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງລັດ-ຄຸ້ມ ຄອງສັງຄົມ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ.

3. ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ.

3.1. ການສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານຕ້ອງຕິດພັນກັບການເສີມຂະຫຍາຍ ບົດບາດນຳພາຮອບດ້ານ ຂອງຄະນະພັກເມືອງ ແລະ ການເພີ່ມທະວີບົດບາດການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິ ຫານຂອງອົງການປົກຄອງເມືອງ; ກ່ອນອື່ນຫມົດຕ້ອງໃຫ້ເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍແຜນການ ແລະ ເປັນ ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ.

3.2. ກຳນົດສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານລັດ, ດ້ານການຄຸ້ມ ຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ໃຫ້ເມືອງຢ່າງເໝາະສົມຕາມຖານະຂອງຫົວໜ່ວຍ ແຜນການ ແລະ ງົບປະມານໜຶ່ງຂອງແຂວງ ໂດຍໃຫ້ເມືອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫລາຍຂຶ້ນ ໃນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາວຽກງານວິຊາສະເພາະ ແລະ ບັນດາໂຄງການພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຕິດພັນ ກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ການສ້າງບ້ານພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຕົວເມືອງນ້ອຍໃນຊຸມນະບົດ.

ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງຈັດສັນແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ເມືອງຢ່າງເໝາະສົມກັບການມອບ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອກະຕຸກຊຸກຍູ້ຄວາມທ້າວທັນ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງເມືອງ; ສ່ວນເມືອງກໍຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງແຂວງ ແລະ ປະກອບສ່ວນ ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ແຂວງ.

3.3. ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດເປັນຫລັກການກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເມືອງຕົກລົງເອງ (ບໍ່ ມີສິດຕົກລົງ) ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງ, ການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ແຫລ່ງຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດ, ການຄຸ້ມຄອງແຫລ່ງລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານ, ການຄຸ້ມ ຄອງຊັບສິນ ຂອງລັດ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະປະໂຫຍດ, ການອອກອະນຸຍາດ ແລະ ໃຫ້ທະບຽນດຳເນີນທຸລະ ກິດ...

3.4. ກຳນົດກົນໄກ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ ໃຫ້ເມືອງຢ່າງເໝາະສົມ; ໂດຍ ໃຫ້ເຈົ້າເມືອງມີສິດແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງພະນັກງານ ຂັ້ນຫົວໜ້າທ້ອງການເມືອງລົງໄປ ໂດຍອີງ ໃສ່ມາດຕະຖານ ຂອງຕຳແໜ່ງງານທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ມີການປະສານສົມທົບຂໍ້ຄວາມເຫັນເປັນລາຍ ລັກອັກສອນຈາກແຂວງ.

3.5. ປັບປຸງ ສັບຊ້ອນລະບົບການຈັດຕັ້ງກົງຈັກ ຂອງອົງການປົກຄອງເມືອງ ໃຫ້ແທດກັບ ຄວາມເປັນຈິງ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍບັນຈຸສັບຊ້ອນພະນັກງານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຕຳແໜ່ງງານທີ່ກຳນົດ ໄວ້, ທັງສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ ກໍຄືຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານ ແລະ ໂຄງການ ຈຸດສຸມພັດທະນາຂອງແຕ່ລະເມືອງ.

- ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດຫຼັກການ ລະບົບການ ແລະ ກົນໄກລະອຽດກ່ຽວກັບແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຈັດວາງຊັບຊ້ອນພະນັກງານ ເຂົ້າໃສ່ຕຳແໜ່ງງານຕ່າງໆ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົງຈັກບໍລິຫານຂອງອົງການປົກຄອງເມືອງ.

3.6. ໃຫ້ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງນະຄອນ ແລະ ເທສະບານ ໂດຍມີການຕີຄວາມຫມາຍ ແລະ ກຳນົດພາລະບົດບາດພື້ນຖານໃຫ້ຈະແຈ້ງ; ພ້ອມກັນນັ້ນກໍໃຫ້ກຳນົດຈຳນວນບ້ານ ແລະ ຈຳນວນປະຊາກອນ ທີ່ຂຶ້ນກັບເຂດປົກຄອງຂອງເມືອງໜຶ່ງໆໃຫ້ເໝາະສົມ ເພື່ອສາມາດກະຈາຍການພັດທະນາ ແລະ ປົກຄອງໄດ້ ຢ່າງແທດເຖິງ.

3.7. ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການ ໃຫ້ເມືອງມີຮ່ວງງົບປະມານຮັບໃຊ້ວຽກງານ ປກຊ-ປກສ, ສຸມໃສ່ສ້າງເມືອງໃຫ້ເປັນຫົວຫນ່ວຍປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ມີຄວາມສາມາດເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເປັນເອກະລາດ; ສ້າງເມືອງໃຫ້ເປັນແຫລ່ງສະໜອງທີ່ບໍ່ປົກແຫ້ງ ທາງດ້ານກຳລັງພົນ ແລະ ກຳລັງວັດຖຸ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານ ປກຊ-ປກສ ຢູ່ຮາກຖານ.

4. ສ້າງບ້ານເປັນຫົວຫນ່ວຍພັດທະນາ.

4.1. ໃຫ້ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນສືບຕໍ່ຍູ້ແຮງຂະບວນການສ້າງບ້ານພັດທະນາຕາມ 4 ເນື້ອໃນ ແລະ 4 ຄາດຫມາຍ; ຖືອັນນີ້ເປັນຫນ້າທີ່ຈຸດສຸມຂອງຂະບວນການແຂ່ງຂັນ " ຮັກຊາດ-ພັດທະນາ " ໃນຊຸມປີຕໍ່ຫນ້າ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ໄດ້ຕາມຄາດຫມາຍ ແລະ ບັນລຸເປົ້າຫມາຍ

ລວມອັນເໝາະສົມ ເພື່ອສ້າງເປັນບ້ານທີ່ມີມາດຕະຖານຕາມທີ່ກົດຫມາຍກຳນົດໄວ້ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂສ້າງເປັນບ້ານພັດທະນາ; ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຈັດສັນບ້ານໃຫ້ແທດເໝາະກັບລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມວັດທະນະທຳ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ; ພ້ອມກັນນັ້ນກໍໃຫ້ກຳນົດເຂດຈັດຕັ້ງ ກຸ່ມບ້ານໃຫ້ຈະແຈ້ງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນກຸ່ມບ້ານໃນເຂດພື້ນທີ່ຊາຍແດນ ແລະ ກຸ່ມບ້ານອື່ນໆ ທີ່ມີການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງເປົ້າຫມາຍອັນແນ່ນອນ.

- ກຳນົດເຂດຈຸດສຸມພັດທະນາຂອງສູນກາງ, ຂອງແຂວງ, ຂອງເມືອງໃຫ້ແທດກັບທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຕື່ມອີກ, ພ້ອມນັ້ນ ກໍຂຶ້ນໂຄງການພັດທະນາ ແລະ ຈັດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາ ແລະ ແຜນງົບປະມານໃນແຕ່ລະປີ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ເກີດຜົນເປັນຮູບປະທຳ.

4.2. ສືບຕໍ່ປະຕິບັດລະບອບເລືອກຕັ້ງນາຍບ້ານ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດລະບອບ ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານ ໄປເປັນນາຍບ້ານໃນບ່ອນທີ່ຈຳເປັນ.

4.3. ປະຕິບັດລະບອບໃຫ້ເງິນອຸດໜູນແກ່ນາຍບ້ານ ແລະ ຄະນະ; ເພີ່ມຈຳນວນເງິນອຸດໜູນຂຶ້ນຕື່ມໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ຊີວິດການເປັນຢູ່ ກໍຄືກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ນອກນັ້ນກໍໃຫ້ມີນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຕື່ມອີກ ສຳລັບຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວຕົວຈິງ. ນອກຈາກນາຍບ້ານ ແລະ ຄະນະບ້ານແລ້ວ ກໍໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າລະບອບນະໂຍ

ບາຍອຸດໜູນຕໍ່ເປົ້າໝາຍອື່ນໆ ທີ່ເຮັດວຽກໃນອົງການປົກຄອງບ້ານ ເພື່ອຊຸກຍູ້ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່.

4.4. ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການໃຫ້ຖານະນາມແກ່ນາຍບ້ານ ຊຶ່ງເປັນຫົວໜ້າອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນລຸ່ມສຸດ ເພື່ອລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

4.5. ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດລະບົບການຈັດຕັ້ງກົງຈັກຂອງບ້ານຢູ່ໃນຕົວເມືອງເທສະບານ ແລະ ບ້ານ ຢູ່ຊົນນະບົດ ລວມທັງຈຳນວນບຸກຄະລາກອນທີ່ເຮັດວຽກບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງບ້ານ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນ ເອກະພາບ ແລະ ເໝາະສົມກັບສະພາບຕົວຈິງ.

4.6. ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດລະບຽບການອອກເອກະສານ ຫລື ອອກໜັງສືຢັ້ງຢືນຂອງບ້ານ ພ້ອມ ທັງກຳນົດແບບຟອມ-ເນື້ອໃນຂອງເອກະສານ ໃຫ້ເປັນລະບົບ-ເອກະພາບ ໂດຍແມ່ນອົງການລັດ ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ, ທັງຜູກຂາດການພົມ ແລະ ຕິດສະແຕັມ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ.

4.7. ກຳນົດຫົວໜ່ວຍເກັບລາຍຮັບ (ພາສີອາກອນ) ໃຫ້ແກ່ບ້ານ ແລະ ອອກລະບຽບການ ຈັດເກັບໃຫ້ຮັດກຸມ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍກຳນົດລະບຽບການໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານ ວຽກງານຂອງບ້ານ ລວມທັງລະບຽບການສ້າງຄັງ, ສ້າງກອງທຶນ, ການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າ ບໍລິການຕ່າງໆຂອງບ້ານ ໃຫ້ຈະແຈ້ງໂປ່ງໃສ.

4.8. ປະຕິບັດລະບອບການຝຶກອົບຮົມໄລຍະສັ້ນ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານທິດສະດີ ແນວທາງການເມືອງ-ການປົກຄອງ, ກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານດ້ານອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ນາຍບ້ານ ແລະ ບຸກຄະລະກອນຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານບ້ານ ຢ່າງເປັນລະບົບ ປົກກະຕິ.

- ໃຫ້ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ຂຶ້ນແຜນກຳນົດສ້າງບຸກຄະລະກອນສືບທອດຢູ່ຂັ້ນບ້ານ, ເພື່ອມີຜູ້ເປັນ ນາຍບ້ານ, ເປັນພັດທະນາການຢູ່ບ້ານ ແລະ ເປັນຫລັກແຫລ່ງນຳພາ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານບ້ານສືບຕໍ່ ກັນໄປ.

4.9. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງຕັ້ງສະຖານີບໍລິການ ຫລື ສະຖານີສົ່ງເສີມການຜະລິດປະຈຳບ້ານຈຸດສຸມ ພັດທະນາ ເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການດ້ານວິຊາການແກ່ຊາວບ້ານ ໃນການຜະລິດ ເປັນສິນຄ້າ ໂດຍໃຫ້ສະຖານີ ແລະ ພະນັກງານຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຂຶ້ນກັບເມືອງ.

4.10. ເພີ່ມທະວີການຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ຕິດແໜ້ນກັບການແກ້ໄຂປະກົດການຫຍໍ້ຫໍ້ ຢູ່ ຮາກຖານບ້ານ, ແຕ່ລະບ້ານ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງຂອງຕົນໃຫ້ແໜ້ນ ແລະ ຄວບຄຸມການ ເຄື່ອນຍ້າຍພົນລະເມືອງ ໃຫ້ເຂັ້ມງວດ; ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທິດນຳກ່ຽວກັບການສ້າງບ້ານປ້ອມໝັ້ນ ແລະ ກຸ່ມບ້ານສູ້ຮົບຕິດລ່ຽນ ເພື່ອສ້າງທ່າສະໝາມສົງຄາມປະຊາຊົນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.

໘. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິບັດມະຕິສະບັບນີ້.

1. ມອບໃຫ້ລັດຖະບານ ຄົ້ນຄວ້າອອກດຳລັດໃຫມ່ (ປຸງແຜນດຳລັດ 01/ນຍ) ເພື່ອຜັນ ຂະຫຍາຍເນື້ອໃນ ຂອງມະຕິສະບັບນີ້ເປັນອັນລະອຽດສາມາດເປັນບ່ອນອີງ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດຢູ່ໃນຂະແໜງການ-ອົງການອ້ອມຂ້າງສູນກາງ ແລະ ທຸກທ້ອງຖິ່ນ ໃນທົ່ວປະເທດ.

2. ມອບໃຫ້ຄະນະເລຂາທິການສູນກາງພັກ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ ເພື່ອສືບຕໍ່ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ປັບປຸງ ດັດແກ້ບັນດານິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການກົມໄກທີ່ບໍ່ອຳນວຍ; ພ້ອມນັ້ນກໍສ້າງນິຕິກຳ, ລະບຽບການ ແລະ ກົມໄກອັນໃໝ່ອອກ ເພື່ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຂວງ, ສ້າງເມືອງ, ສ້າງບ້ານຕາມທິດນຳດັ່ງກ່າວນັ້ນໃຫ້ເປັນຈິງ.

3. ໃຫ້ຄະນະສະເພາະກິດທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນ ຄົ້ນຄວ້າສະເໜີແຜນການຈັດຕັ້ງເຮັດທົດລອງ ຕໍ່ກົມການເມືອງ ເພື່ອຮັບຮອງເອົາ, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງເລີ່ມເຮັດທົດລອງຢ່າງມີຈຸດສຸມ ເລິກເຊິ່ງຮອບດ້ານ, ເມື່ອຮອດສິ້ນສຸດປີ 2012-2013 ໃຫ້ສະຫຼຸບສັງລວມສະພາບ ແລະ ຖອດເປັນບົດຮຽນລາຍງານຕໍ່ກົມການເມືອງ.

4. ໃຫ້ຄະນະສະເພາະກິດ ສົມທົບກັບອົງການ-ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງການສຳມະນາບັນຫາທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນສຳລັບການສະຫຼຸບສັງລວມເປັນບົດຮຽນ-ເປັນທິດສະດີພຶດຕິກຳ ຂອງພັກເຮົາ ກ່ຽວກັບການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ, ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ.

ຕ.ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ

ຈູມມາລີ ໄຊຍະສອນ